

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.452 van 15 oktober 1998
in de zaak A. 75.217/VII-15.740.**

In zake : Yves VERSTRAETE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

tussenkomen de partij in het administratief
kort geding :

de INTERCOMMUNALE VERENIGING VOOR AFVALBEHEER
IN GENT EN OMSTREKEN (IVAGO),
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. WAEGEBAERT,
kantoor houdende te GENT,
Blekerijstraat 75, bus 4.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Yves VERSTRAETE op 5 augustus 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 19 juni 1997, waarbij het beroep door de Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en omstreken (IVAGO) aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996, houdende de weigering van de vergunning aan de c.v.b.a. IVAGO om een containerpark te exploiteren gelegen te Gent-Gentbrugge, aan de Gentbruggekoeter, gegrond wordt verklaard en de

gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar wordt verleend;

Gelet op het arrest nr. 71.372 van 29 januari 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de procedure van 23 februari 1998;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat D. DEKEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 5 september 1996 dient de c.v.b.a. IVAGO, tussenkomende partij, een milieuvergunningsaanvraag in voor een containerpark gelegen te Gentbruggekouter in Gentbrugge. Volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone is de inrichting gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen onmiddellijk palend aan een woongebied. Verzoeker is samen met zijn echtgenote eigenaar van een perceel met woning dat voor een lengte van ongeveer 65 meter grenst aan de toegangsweg tot het containerpark.

1.2. Uit het proces-verbaal van onderzoek van voornoemde aanvraag blijkt dat er 152 bezwaarschriften werden ingediend en één petitielijst met 797 handtekeningen.

1.3. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996 wordt de vergunning geweigerd. Die weigering is gesteund op volgende overwegingen :

"Overwegende dat de inrichting paalt aan een natuurgebied, een woongebied en een industriegebied; dat het containerpark een deel (ca. 3 000 m²) inneemt van het perceel nr. 432/t; dat het overige deel wordt ingenomen door het kerkhof van Gentbrugge;

Overwegende dat wanneer rekening wordt gehouden met de bewoning binnen een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen van het volledige perceel (inclusief het kerkhof) er zich binnen die straal een 210-tal woningen bevinden; dat de dichtste woning gelegen is op ca. 50 m afstand van het containerpark;

Overwegende dat het containerpark zou ingeplant worden in een rustige buurt met een laag achtergrondgeluid; dat de onmiddellijke omgeving tengevolge van de aan- en afvoer hinder zal ondervinden in het bijzonder de bewoners van de woning Gentbruggekouter 11 die ter hoogte van de smalle

doorgang gelegen is; dat alle verkeer op minder dan 1 m van deze woning passeert;

Overwegende dat de geluiden, eigen aan de uitbating van een containerpark (perscontainer, hakselaar, aanvoer van afvalstoffen door particulieren e.d.) bovendien ook de serene rust van het kerkhof zullen verstoren;

Overwegende dat het containerpark enkel bereikbaar is via een smalle doorgangsweg, die ter hoogte van de woning Gentbruggekouder 11 en de gascabine minder dan 3 m breed is; dat hierdoor verkeershinder zal ontstaan doordat in- en uitrijdend verkeer terzelfdertijd onmogelijk is; dat geen enkele maatregel tot bescherming van de gascabine in de aanvraag voorzien is;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de exploitatie van een containerpark op de voorgestelde site wegens de onvermijdelijke geluids- en verkeersoverlast, de verstoring van de sereniteit van de begraafplaats de mogelijkheid tot een alternatieve inplanting en de aantasting en de versnijding van een groenzone ongeschikt is; dat bijgevolg de gevraagde vergunning niet kan verleend worden";

1.4. Op 20 januari 1997 tekent de tussenkomende partij beroep aan tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij de Minister van Leefmilieu. In dit beroepsschrift wordt overgegaan tot een omstandige en gedetailleerde weerlegging van de motieven waarop het weigeringsbesluit is gesteund, alsook van de tijdens het openbaar onderzoek en in de adviezen tot uiting gebrachte bezwaren.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden volgende adviezen verstrekt :

- a) de OVAM geeft op 25 februari 1997 een ongunstig advies. Dit advies steunt hoofdzakelijk op de overweging dat er in het beroepsschrift geen concrete voorstellen werden opgenomen om de toegangsweg te verbreden door de gascabine te verplaatsen of een alternatieve toegangsweg aan te leggen.
- b) de Vlaamse Milieumaatschappij verstrekt op 10 maart 1997 haar advies : zij blijft bij het gunstig advies dat in eerste aanleg gegeven werd omdat het aspect

afvalwater niet aan de orde is in de beroepsprocedure.

- c) de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van de AROHM geeft op 12 maart 1997 een gunstig advies waarin gesteld wordt :

"Gelet op de verenigbaarheid van de inrichting met de voor het terrein geldende planologische voorschriften, wordt over de aanvraag een principieel gunstig advies uitgebracht, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden :

- de exploitatievoorwaarden dienen zo gesteld te worden dat de uitbating verenigbaar is met de reeds aanwezige functies binnen het gebied (kerkhof)
- een goede toegankelijkheid van het containerpark dient gegarandeerd te worden (verplaatsen van de gascabine)".

- d) op 14 maart 1997 geeft het hoofdbestuur milieuvergunningen van de AMINAL een ongunstig advies. In dit advies wordt onder meer overwogen :

"Overwegende dat de aanvrager in zijn beroepschrift aangeeft dat reeds een aantal alternatieve inplantingsplaatsen onderzocht werden die om één of andere reden niet voldeden; dat de vergunning voor het huidige containerpark binnenkort verstrijkt en niet hernieuwbaar is wegens de slechte ligging in woongebied; dat met betrekking tot onderhavige aanvraag ondanks de stedenbouwkundige verenigbaarheid met de bestemming van het gebied volgens het gewestplan, evenzeer kan gesteld worden dat deze vanuit het aspect verkeersveiligheid en efficiënte uitbating geen ideale keuze is; dat bijgevolg onderhavige aanvraag niet een betere oplossing lijkt te bieden dan de overige onderzochte locaties; dat het derhalve noodzakelijk is dat verder gezocht wordt naar een geschikter inplantingsplaats";

Punt 7 van het advies "Evaluatie van de aanspraken en bezwaren beroepsindiener" luidt als volgt :

"Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- het feit dat het containerpark in een zone gelegen zou zijn die planologisch aanvaardbaar is betekent niet dat om het even welke activiteit met een maatschappelijk doel zomaar moet toegelaten worden;

- het feit dat de geplande exploitatie aan alle reglementaire voorschriften zal voldoen is wel een nodige voorwaarde maar daarom nog niet voldoende;
 - overeenkomstig de procedure voor het voeren van een openbaar onderzoek wordt de 100 meter zone steeds bepaald rondom het of de kadastrale percelen waarop de toekomstige exploitatie gepland is;
 - er wordt niet gemotiveerd waarom de gevraagde locatie beter geschikt zou zijn dan de andere onderzochte locaties; er wordt enkel gesteld dat de andere locaties niet geschikt zijn;
 - het feit dat de woning momenteel niet bewoond is doet niet terzake; een woning die gelegen is vlak naast de toegangsweg zal ongetwijfeld ernstige hinder ondervinden van de exploitatie van een containerpark;
 - vermits de toegangsweg gelegen is langs een drukke verbindingsweg met name de Gentbruggekoeter is de kans reëel dat de toename van de verkeersintensiteit ten gevolge van de exploitatie van het containerpark voor een onaantvaardbare verkeershinder zal zorgen temeer gelet op de ligging in een dicht bebouwd woongebied;
 - door de ligging palend aan de gemeentelijke begraafplaats en de steeds te treffen noodzakelijke voorzorgen om de sereniteit van de omgeving niet te schaden zal een probeemloze en efficiënte uitbating niet steeds kunnen verzekerd worden; de beroepindiener stelt trouwens zelf desnoods te willen afzien van het gebruik van een perscontainer en een hakselaar;
 - het feit dat bepaalde burenen geen bezwaar ingediend hebben is geen argument ten gunste van de exploitatie;
 - de aanleg van een groenscherm is geen voldoende garantie om geen hinder voor de omgeving te veroorzaken;
 - zelfs met het verplaatsen van de gascabine van de IMEWO blijft de toegangsweg niet geschikt;
 - de toegangsweg is wat betreft verkeersveiligheid niet aanvaardbaar;
 - riooloverlast is gelet op de aard van de activiteit niet te verwachten;
 - alhoewel de functie van een containerpark het algemeen belang dient moet een aanvaardbare inplanting vooral rekening houden met een optimale toegankelijkheid teneinde op elk ogenblik een efficiënte uitbating te kunnen verzekeren mede zonder hinder voor de directe burenen";
- e) de gewestelijke milieuvergunningscommissie brengt op 21 maart 1997 een gunstig advies uit met als bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden :

- "- de exploitatie van het containerpark mag slechts aangevraagd worden nadat de gascabine van de toegangsweg verwijderd is;
- het verhakselen van groen- en tuinafval is verboden".

1.6. Op 19 juni 1997 neemt de Minister van Leefmilieu het thans bestreden besluit, waarbij de beslissing van de bestendige deputatie opgeheven wordt en aan de c.v.b.a. IVAGO een milieuvergunning wordt verleend voor het uitbaten van een containerpark, mits het naleven van een aantal bijzondere voorwaarden;

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert "van de motiveringsplicht, voorgeschreven door artikel 52, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 (Vlarem I) en de artt. 2 en 3 van de wet van 29.06.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van rechtshandelingen"; dat hij in een eerste onderdeel betoogt dat uit de motivering van het bestreden besluit niet blijkt waarom bepaalde adviezen niet werden gevolgd; dat hij dat onderdeel als volgt adstrueert :

"Enkele voorbeelden ter illustratie :

In het advies van AMINAL - Milieuvergunningen dd. 14.03.1997 wordt een onderzoeksverslag weergegeven, gevolgd door een evaluatie van de aanspraken en bezwaren van de beroepsindieners (blz. 6-7-8). Daarop volgt de conclusie onder hoofdstuk '8. Advies', die luidt dat de risico's niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

De belangrijkste overwegingen die deze conclusie onderbouwen kunnen hierna als volgt worden samengevat; ze zullen telkens worden geconfronteerd met de motivering van de aangevochten beslissing, zodat meteen de ontoereikendheid van deze motivering zal worden aangetoond :

1. De toegangsweg wordt door AMINAL niet geschikt genoemd, niet alleen omwille van de versmalling ingevolge de aanwezigheid van de gascabine, maar ook omwille van de 'onaanvaardbare veiligheids-situatie' gelet op de ligging op relatief korte afstand tot de dorpskern en in zeer dicht bebouwd

woongebied'. In de evaluatie van de aanspraken van de beroepsindiener leest men verder : 'Zelfs met het verplaatsen van de gascabine van de IMEWO blijft de toegangsweg niet geschikt'.

De aangevochten beslissing acht de bezwaren van de onveilige en ongeschikte toegangsweg volledig opgelost door de bijkomende voorwaarde van verwijdering van de gascabine en de aanwezigheid van een groenstrook aan de Gentbruggekouter (waarmee verzoeker trouwens niet akkoord gaat - zie verder).

Er wordt echter geen enkele commentaar besteed aan de nabijheid van de dorpskern en het dicht bebouwde woongebied. Nochtans is tijdens het openbaar onderzoek vaak de kwestie van de verkeersoverlast in de bebouwde omgeving ter sprake gekomen : de voertuigen, en meer nog de (container)vrachtwagens van de IVAGO zelf, zullen niet alleen de toegangsweg gebruiken, maar zullen zich daar uiteraard ook naartoe moeten begeven : geen enkele overweging wordt aan deze nochtans voor het milieu determinerende factor gewijd.

2. De mogelijkheden van alternatieve inplantingsplaatsen werden volgens AMINAL niet voldoende onderzocht. AMINAL is van mening dat, niettegenstaande een principiële verenigbaarheid van de ligging met de bepalingen van het gewestplan, de inplanting 'vanuit het aspect verkeersveiligheid en efficiënte uitbating geen ideale keuze is'. Er wordt zelfs aan toegevoegd dat de aangevraagde inplanting niet een betere oplossing lijkt te bieden dan de andere onderzochte locaties, zodat 'het derhalve noodzakelijk is dat verder gezocht wordt naar een geschikter inplantingsplaats'. Verzoeker vindt in de aangevochten beslissing geen enkel element dat erop wijst dat deze opmerking door de minister werd onderzocht, laat staan op voldoening gevende wijze weerlegd. Deze - nochtans pertinente - opmerking bleef eenvoudigweg onbesproken.

3. In het beroepsschrift van de IVAGO werd het argument gehanteerd dat de locatie waarop het containerpark is gepland slechts een klein geheel is van het groot perceel 432/t, en dat, indien de locatie van dit containerpark zelf een eigen perceelnummer had gedragen, de toestand er helemaal anders zou hebben uitgezien, omdat dan de 100 meter grens uiteraard beperkter zou zijn geweest. Door het voeren van die redenering komt de IVAGO tot de conclusie dat er slechts 7 gezinnen zouden zijn die binnen de 100 meter grens van het containerpark gelegen zijn. AMINAL antwoordt daar zeer terecht op als volgt : 'Overeenkomstig de procedure voor het voeren van een openbaar onderzoek wordt de 100 meter zone steeds bepaald rondom het of de kadastrale

percelen waarop de toekomstige exploitatie gepland is'.

Verzoeker laat trouwens opmerken dat de visie van de IVAGO hoe dan ook verkeerd is, vermits geen rekening wordt gehouden met de toegangsweg, die ontegensprekelijk deel uitmaakt van de exploitatie : hij moet immers niet alleen dienst doen als toegang, maar tevens als 'wachtgang' voor aanschuivende voertuigen, wat gelet op de quasi onbestaande parkeermogelijkheden op het terrein zelf heel wat meer hinder dreigt te veroorzaken dan een reeds op zichzelf storende doorgang voor auto's en vrachtwagens.

De aangevochten beslissing antwoordt hier eenvoudigweg niet op : integendeel, zonder op te geven waarom van het door AMINAL aangegeven en te respecteren principe wordt afgeweken schept de minister er genoeg in zich te beperken tot de (subjectieve en overtrokken) vaststelling 'dat er zich in de onmiddellijke omgeving van het bedrijfsterrein een zestal gezinswoningen bevinden' om dan nog verder in het overwegend gedeelte van zijn beslissing de materieel foute affirmatie te verkondigen : 'Overwegende dat er zich binnen een straal van 100 meter rondom de inrichting een zestal gezinswoningen bevinden en dat de dichtste bewoonde bebouwing gelegen is op ca. vijftig meter afstand van de perceelsgrens'.

Trouwens, op 50 meter afstand (zie medegedeeld situatieplan) bevinden zich tenminste 7 à 8 woningen, zeker wanneer de 50 meter vanuit de oprit worden gerekend.

4. AMINAL stelt dat de aanleg van een groenscherm geen voldoende garantie biedt om geen hinder voor de omgeving te veroorzaken.

In het aangevochten besluit vindt men hierover niets terug. Wat wordt gezegd over de diverse aspecten van de geluidshinder (die uiteraard niet alleen door de verhakelaar wordt veroorzaakt), over het zeer geringe achtergrondgeluid in de bestaande omgeving, over de aanwezigheid van de grote begraafplaats en de elementaire sereniteit die in de omgeving daarvan kan worden verwacht ?

5. AMINAL stelt dat om een aanvaardbare inplanting te bekomen vooral rekening moet worden gehouden met een optimale toegankelijkheid teneinde op elk ogenblik een efficiënte uitbating te kunnen verzekeren 'mede zonder hinder voor de directe burens'.

Een concreet antwoord hierop wordt in het aangevochten besluit helemaal niet gegeven";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat om te voldoen aan de

uitdrukkelijke motiveringsplicht het noodzakelijk doch voldoende is dat de beslissing de redenen doet kennen die haar verantwoorden; dat zij meent "hoe dan ook" te stellen dat wat de verkeershinder betreft, het ministerieel besluit wel degelijk een motivatie bevat, te weten "dat de eventuele verkeershinder beperkt zou blijven doordat aan de uitrit langs de Gentbruggekouer een groenstrook voorzien is"; dat zij desaangaande opmerkt dat in het advies van het hoofdbestuur milieu-vergunningen van AMINAL nog van het bestaan van de gascabine en dus van een versmalde weg werd uitgegaan, terwijl alsdan werd besloten dat de gascabine zou worden verplaatst; dat, voorts, zij doet gelden dat de minister alleen te beslissen had over de aanvraag betreffende de gekozen inplantingsplaats zodat door te motiveren waarom de in het geding zijnde inplantingsplaats afdoende waarborgen bood voor een beperking van de hinder voor de buurtbewoners, hij impliciet maar duidelijk heeft te kennen gegeven waarom volgens hem niet naar een andere inplantingsplaats diende te worden gezocht; dat zij desbetreffend nog verwijst naar de brief van 20 januari 1997 van de c.v.b.a. IVAGO waarin de andere mogelijke inplantingsplaatsen werden besproken en waaruit blijkt dat die niet minder hinder zouden berokkenen; dat, tenslotte wat de 100 meter-regel betreft, waarvan sprake in artikel 17, § 2, van het VLAREM I, de verwerende partij betoogt dat in het kader van het openbaar onderzoek de procedure exact werd gevolgd, maar dat bij het nemen van de beslissing echter rekening diende te worden gehouden met de realiteit, namelijk 100 meter vanaf de inrichting, dat het aanvaardbaar is dat bij de beoordeling van de hinder voor de omliggende woningen rekening wordt gehouden met de plaats waar de hinder effectief plaats vindt, eerder dan met de kadastrale perceelgrens, dat de plaats waar de meeste hinder ontstaat het containerpark zelf is, dat de toegangsweg alleen het op- en aanrijden van "enkele voertuigen en vrachtwagens" betreft, dat dit "een feit" is dat men

heeft op elke weg waaraan men met een perceel grond paalt, dat dienvolgens in het bestreden besluit terecht werd gesteld dat er zich binnen een straal van 100 meter rondom de inrichting een zestal woningen bevinden, dat overigens uit het administratief dossier niet blijkt dat wanneer men de 100 meter afstand had gerekend vanaf de toegangsweg het aantal woningen binnen een straal van 100 meter veel groter zou zijn geweest als de "zestal" woningen waarvan sprake in het bestreden besluit; dat zij van oordeel is dat de door minister gedane beoordeling niet kennelijk onredelijk is, temeer daar door het opleggen van een ganse reeks voorwaarden de minister tegemoet is gekomen aan het advies van AROHM;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord in essentie repliceert dat de bestreden beslissing geen antwoord bevat op de opmerkingen met betrekking tot de groenstrook die zelfs niet eens zou kunnen worden aangebracht, dat in het bestreden besluit niets valt te lezen omtrent de verkeersveiligheid, dat geen onderzoek werd besteed aan de alternatieve inplantingsplaatsen ondanks de bijzondere aandacht hiervoor in het negatief advies, dat de overweging dat binnen een straal van de inrichting zich slechts een zestal woningen bevinden onjuist is daar vanuit het oogpunt van de hinder wel degelijk de toegangsweg moet worden in aanmerking genomen, dat de verwerende partij uit het oog verliest dat die "enkele voertuigen en vrachtwagens" precies dezelfde zijn als deze die op het terrein zelf de hinder veroorzaken met dien verstande dat hun frequentie in dubbel moet worden aangerekend, namelijk heen en terug, en dat er op de toegangsweg die zich situeert over de ganse lengte van de grensscheiding langsheen zijn tuin zonder adequaat groenscherm zal worden aangeschoven en gewacht gelet op de afwezigheid van stilstandruimte op het containerterrein zelf;

2.4.1. Overwegende dat in het eerste onderdeel van het eerste middel niet de schending van het redelijkheidsbeginsel wordt aangevoerd, wel de schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals opgelegd door artikel 52, 3°, van VLAREM I en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

2.4.2. Overwegende dat om aan de vereiste van de formele motiveringsplicht tegemoet te komen, het noodzakelijk is dat de beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden gevolgd;

2.4.3. Overwegende dat in het sub 1.5.d. weergegeven ongunstig advies van het hoofdbestuur milieuvergunningen van de AMINAL wordt gesteld dat er een onaanvaardbare verkeershinder zal ontstaan op de Gentbruggekouder en dat bijgevolg het ontstaan van een onaanvaardbare veiligheidssituatie zeer reëel is, gelet op de ligging op relatief korte afstand tot de dorpskern en in een zeer dicht bebouwd woongebied, dat de aanleg van een groenscherm geen voldoende garantie biedt om geen hinder voor de omgeving te veroorzaken, dat de toegangsweg wat betreft de verkeersveiligheid niet aanvaardbaar is, zelfs wanneer de gascabine van de IMEWO zou worden verplaatst; dat voorts hetzelfde bestuur adviseert verder te zoeken naar een geschikter inplantingsplaats daar de geplande inplantingsplaats geen betere oplossing lijkt te bieden dan de overige onderzochte locaties;

2.4.4. Overwegende dat in het bestreden besluit volgende motieven zijn opgenomen :

"Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van

de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat onderhavige aanvraag de inrichting van een volledig nieuw containerpark betreft gelegen in een zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen; dat de bedrijfsterreinen palen aan de begraafplaats die gesitueerd is in de dorpskern, aan de Schelde en aan de voorzijde aan de bewoning langs de Gentbruggekouter; dat zich naast de geplande inrichting ook de lokalen van een jeugdbeweging bevinden; dat er zich in de onmiddellijke omgeving van het bedrijfsterrein een zestal gezinswoningen bevinden; dat het bedrijfsterrein en de begraafplaats op hetzelfde kadastraal perceel gelegen zijn en dat het bedrijfsterrein ca. één tiende van de oppervlakte van dit kadastraal perceel inneemt;

Overwegende dat het containerpark bereikbaar is via een lange toegangsweg van ca. 65 meter vanaf de Gentbruggekouter; dat de breedte van deze toegangsweg ongeveer zes meter is; dat zich vooraan aan de Gentbruggekouter ook een gascabine van IMEWO bevindt zodat de ingang slechts een breedte van drie meter heeft; dat de gascabine op eigen kosten zal verplaatst worden zodat de toegangsweg overal zes meter zal bedragen; dat eventuele verkeershinder beperkt zal blijven doordat aan de uitrit langs de Gentbruggekouter een groenstrook voorzien is;

Overwegende dat er zich binnen een straal van 100 meter rondom de inrichting een zestal gezinswoningen bevinden en dat de dichtste bewoonde bebouwing gelegen is op ca. vijftig meter afstand van de perceelgrens; dat er geen verhakseling van tuinafval zal gebeuren; dat hierdoor mogelijke lawaaihinder voor de buurt kan vermeden worden;

Overwegende dat het huishoudelijk en bedrijfsafvalwater zal geloosd worden in de openbare riolering van de Gentbruggekouter;

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- het containerpark is inderdaad gelegen in een zone die planologisch verenigbaar is met de bestemming van het gebied volgens het gewestplan;
- de nieuwe inrichting moet onmiddellijk voldoen aan alle reglementaire voorschriften ter zake;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat teneinde de exploitatie van de inrichting bestaanbaar te maken met de omgeving, zowel op het vlak van de risico's voor de externe veiligheid

als op het vlak van de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, het evenwel noodzakelijk is vergunningsvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare schone technologie die geen overmatige hoge kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn; dat op basis van de vanuit dit uitgangspunt gehanteerde technische criteria en de van toepassing zijnde normen, deze noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in het beschikkende gedeelte";

2.4.5. Overwegende, wat de verkeershinder betreft, dat met het in het bestreden besluit gestelde "dat eventuele verkeershinder beperkt zal blijven doordat aan de inrit langs de Gentbruggekouter een groenstrook voorzien is" geen antwoord wordt geboden op wat met betrekking tot de verkeershinder "gelet op de ligging op relatief korte afstand tot de dorpskern en in een zeer dichtbebouwd woongebied" in het advies van het hoofdbestuur van AMINAL werd gesteld alhoewel ook tijdens het openbaar onderzoek was gebleken dat de verkeershinder een belangrijk probleem zou vormen; dat niet valt in te zien hoe een groenstrook aan de inrit de door AMINAL opgeworpen verkeershinder kan verijdelen; dat in elk geval in de bestreden beslissing niet wordt verklaard hoe dat wel zou kunnen;

2.4.6. Overwegende, voorts, dat de "100 meter grens" te rekenen vanaf de perceelsgrenzen van de inrichting, een grens is die wordt opgelegd bij artikel 17, § 3, 1°, van het VLAREM I in het kader van het openbaar onderzoek; dat de verwerende partij ter beoordeling van de hinder aan de omliggende woningen niet is uitgegaan van de 100 m-straal te rekenen vanaf de perceelsgrens van de inrichting, daar de oppervlakte van het containerpark slechts een tiende bedroeg van de totale perceelsoppervlakte, maar vanaf de grens van de locatie van het containerpark zelf; dat zij daarmee blijkbaar tegemoet is gekomen aan het bezwaar van de tussenkomende partij in haar beroepschrift; dat het

aannemelijk lijkt dat bij de beoordeling van de hinder rekening wordt gehouden met de plaats waar de hinder effectief zijn oorzaak vindt, veeleer dan met de kadastrale perceelsgrens; dat, evenwel, verzoeker terecht opmerkt dat de hinder niet alleen zal worden veroorzaakt op het containerpark zelf, maar ook en vooral op de bijzondere toegangsweg naar het containerpark, dit door het op- en afrijden alsook het aanschuiven van voertuigen; dat dergelijke hinder niet kan worden gelijkgesteld met de hinder "van elke weg waaraan men met een perceel grond paalt", zoals de verwerende partij wil doen geloven; dat de verwerende partij dan ook de door haar gehanteerde 100 meter grens had moeten toepassen te rekenen vanaf de toegangsweg; dat uit de plannen die deel uitmaken van het administratief dossier (stukken 4 en 5) blijkt dat in desbetreffend geval het aantal woningen binnen een straal van 100 meter merkelijk groter zou zijn geweest dan de "zestal woningen" waarvan sprake in het bestreden besluit; dat vanuit dat oogpunt het bestreden besluit eveneens de motiveringsplicht schendt;

2.4.7. Overwegende, dat wat de hierboven besproken aspecten betreft, het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 19 juni 1997, waarbij het beroep door de Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en omstreken (IVAGO) aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996, houdende de weigering van de vergunning aan de c.v.b.a. IVAGO om een containerpark te exploiteren gelegen te Gent-Gentbrugge, aan de Gentbruggekouter, gegrond wordt verklaard en de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar wordt verleend.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij in het administratief kort geding.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien oktober 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M.-R. BRACKE,
de HH. R. STEVENS,
D. MOONS,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.